

Kl. 16.55

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 17 af Irene Simonsen (V), Jesper Langballe (DF) og Henriette Kjær (KF) (se side 2793) vedtoges med 54 stemmer (V, DF og KF) mod 46 (S, RV, SF og EL).

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag til vedtagelse nr. V 18 af Anne-Marie Meldgaard (S), Morten Østergaard (RV) og Steen Gade (SF) (se side 2808).

Forslag til vedtagelse nr. V 19 af Jørgen Arbo-Bæhr (EL) (se side 2841).

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 37:

Forslag til folketingsbeslutning om et særligt introduktionsprogram for udlændinge med særlig religiøs embedsvirksomhed.

Af Anne-Marie Meldgaard (S) m.fl.
(Fremsat 30/3 2005).

Forslaget sattes til forhandling.

Formanden:

Jeg må lige bede om ro i salen, så vi kan høre ministeren. Værsgo til ministeren.

Forhandling

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jeg vil gerne indledningsvis slå fast, at regeringen er enig i de grundlæggende hensyn bag beslutningsforslaget. Udlændinge, der virker her i landet i en længere periode som religiøse forkyndere, og navnlig dem, der arbejder med en konkret menighed, skal have en forståelse for det danske samfund.

Vi skal give frihed til religionsudøvelsen og ikke blande os i, hvad der forkyndes. Men præster, imamer og andre forkyndere fungerer på mange måder som vejledere for deres menigheder, de er i et eller andet omfang med til at på-

virke, hvordan almindelige mennesker tilrettelægger deres liv. Det giver dem et særligt ansvar, og derfor bør de kende noget til den måde, vort samfund fungerer på, og de bør respektere de grundlæggende værdier i et demokratisk samfund.

Det vil også være en stor fordel, hvis de kan kommunikere på dansk. Regeringen har da også allerede gennemført flere initiativer i forhold til religiøse forkyndere. Regeringen har i udlændingeloven stillet krav om dokumentation for relevant baggrund eller uddannelse samt et værdighedskrav som betingelse for opholdstilladelse som religiøs forkynder.

Kl. 17.00

Mulighederne for at inddrage en udenlandsk religiøs forkynders opholdstilladelse er styrket i tilfælde, hvor den religiøse forkynder i sit virke handler eller ytrer sig på en måde, der er til skade for grundlæggende demokratiske principper. Dertil kommer, at der er indført et krav om danskundskaber, idet præster for at opnå vielsebemyndigelse skal kunne kommunikere med danske myndigheder.

Den 18. april havde jeg et møde med forskellige imamer, der arbejder med muslimske menigheder i Danmark, og flere pegede på, at det er et problem, at religiøse forkyndere kommer til Danmark fra andre lande og opholder sig her nogle få år uden at lære sproget eller samfundet at kende.

Selv om regeringen allerede har gjort en del, er vi derfor positive over for at gøre mere. Regeringen er således enig i beslutningsforslagets hensigt, og regeringen vil derfor gerne bidrage til, at udenlandske religiøse forkyndere, der skal virke i Danmark i en længere periode, har det fornødne kendskab til dansk sprog og danske samfundsforhold som forudsætning for deres virke her i landet.

Den personkreds, vi taler om, er udlændinge, der efter udlændingelovens § 9 f, stk. 1, nr. 1, får ophold som religiøse forkyndere med ansvar over for en konkret menighed i Danmark. Derimod skal missionærer, f.eks. mormoner fra USA, og medlemmer af ordenssamfund, f.eks. katolske nonner, ikke være omfattet af kravet, der for dem er irrelevante. De religiøse forkyndere er en persongruppe, som ikke er omfattet af integrationsloven og dermed det almindelige introduktionsprogram for udlændinge. Og sådan skal det også være fremover.

Socialdemokraternes beslutningsforslag indeholder forskellige uklarheder, bl.a. hvorvidt reli-

giøse forkyndere skal omfattes af integrationsloven eller skal tilbydes et særligt program uden for lovens rammer. Regeringen mener umiddelbart, hverken at religiøse forkyndere bør omfattes af integrationsloven, eller at de bør tilbydes et helt nyt særskilt program, og det er den væsentligste grund til, at regeringen ikke kan støtte Socialdemokraternes beslutningsforslag, som det foreligger.

Regeringen har imidlertid længe haft overvejelser, der går i samme retning som beslutningsforslaget. Vi vil således gerne undersøge mulighederne for at stille som betingelse for meddelelse og forlængelse af opholdstilladelser efter udlændingelovens § 9 f, stk. 1, nr. 1, at de religiøse forkyndere deltager i danskuddannelsen efter lov om danskuddannelse til voksne udlændinge. Danskuddannelsen indeholder både sprog- og samfundsundervisning, herunder undervisning i grundlæggende værdier. Der synes således ikke at være behov for at udarbejde et nyt særligt program alene for forkyndere.

Hvordan ordningen kan skrues sammen, vil vi se nærmere på, inden vi eventuelt udarbejder et lovforslag. Men det er vigtigt at være opmærksom på, at der er mange udenlandske religiøse forkyndere, som allerede er i Danmark, og som måske er her på et helt andet opholdsgrundlag, f.eks. som flygtninge, og regeringen vil derfor også overveje muligheden af at lade disse forkyndere omfatte af et undervisningstilbud i det omfang, de har behov for det.

Lad mig afslutningsvis konkludere, at regeringen ikke kan støtte beslutningsforslaget i dets foreliggende form.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Jeg har næsten lyst til at sige, at hvis ministeren vil være lige så handlingsorienteret i den her debat, som ministeren lagde op til i den forrige debat at regeringen er, er det lige før, vi kunne slutte snakken nu, når jeg hører ministeren være så positiv. Når ministeren siger, at man gerne vil være med til at lave noget, at man også gerne vil være med til at ophøje noget til en lov, hvis vi bare får det skruet rigtigt sammen, er det om muligt endnu mere positivt end det, der blev sagt den 14. april sidste år.

Så hvis ministeren vil være med til at forhandle, kan det her punkt få en utrolig kort sagsbehandling. Så tak for det. Så lige en efterlysning: Kan vi sammen skride til handling her?

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jeg har sagt, at i regeringen føler vi et behov for, og jeg føler som minister et behov for, måske også som ny minister, at få kigget nærmere på, hvordan vi kan indrette det hensigtsmæssigt, og hvad det er for en gruppe, vi rammer. For spørgsmålet er også, om mål og middel er i balance med hinanden, og det er nogle af de ting, som vi skal have afklaret.

Det er vel ikke nogen hemmelighed, at når den her debat opstår, er det i høj grad på grund af imamer. Det kan vi vel godt være ærlige og sige. Vi føler måske, at der er nogle imamer i Danmark, som er noget fjerne fra det danske samfund. Men hvis vi ser på de seneste år og ser på, hvor mange der er kommet, og hvem det er der er kommet til Danmark som religiøse forkyndere, er det 46, og 2 af dem er imamer.

KI. 17.05

Det kan så godt være, at der er andre grupper, som vi mener har det samme behov, men det synes jeg kræver en grundigere diskussion. Det er også derfor, at jeg siger, at jeg gerne vil gå ind i overvejelserne, at jeg gerne vil undersøge det her nærmere, men at jeg synes, at vi skal have afklaret en række spørgsmål, før regeringen endelig vil gøre op, om vi vil fremsætte et lovforslag på området.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Beslutningsforslaget er født som en direkte konsekvens af det lovforslag, der hed L 197, tror jeg nummeret var, om ændring af udlændingeloven, hvor der oprindeligt var et meget stort kapitel om religiøse forkyndere, et kapitel, der gik langt ind i grundloven, og som vi heldigvis dengang fik barberet ned, så det blev et mindre kapitel, for vi kan selvfølgelig ikke have en religionsdebat i en udlændingedebat. Den skal vi have i en anden slags sammenhæng. Det kunne vi lave et kompromis om dengang. Samtidig kom der fra tænketanken en opfordring til at lave et introduktionskursus.

Så det er det daværende lovforslag, som vi arbejdede med sidste forår, og tænketankens forslag om et introduktionskursus, der sagde os, at vi skulle forhandle om det.

Det, jeg så bare beder om nu, er, at vi får en forhandling om det, i stedet for at vi går hver til sit og bliver ved med at sige, at vi gerne vil noget. Nu er der gået 13 måneder, siden vi diskuterede det sidst, og ministeren skal selvfølgelig

også have tid til at være ny, men hvor længe skal man være ny, før man skrider til handling?

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Ligesom jeg siger i så mange andre sammenhænge – jeg mener ikke, at en minister skal svare meget andet – er jeg i hvert fald altid villig til at indgå i en dialog, men jeg har behov for at gøre nogle nærmere overvejelser, før jeg er klar til den dialog. Når jeg er det, skal jeg nok sige til.

Formanden:

Tak til integrationsministeren. Og så går vi vil ordførerrækken, fru Irene Simonsen.

Irene Simonsen (V):

Jeg skal blot på vegne af min kollega, fru Birthe Rønn Hornbech, som ikke kan være til stede i dag, læse hendes ordførertale op til det her forslag.

I Venstre finder vi det meget vigtigt, at også religiøse forkyndere, der får opholdstilladelse i Danmark, medvirker i integrationen. Vi ved, at religiøse forkyndere kan have stor indflydelse på den menighed, de betjener. Det er derfor vigtigt, at de har forståelse for det danske samfund.

I århundreder er der kommet religiøse forkyndere til Danmark, typisk fra kristne kirker og typisk forkyndere med en europæisk kulturbaggrund. Det har naturligvis ikke givet anledning til problemer, men vi må erkende, at mange muslimske forkyndere ikke kender til dansk lovgivning og dansk kultur. Derfor er det naturligt at stille betingelser for at give opholdstilladelse, men under respekt for princippet om lighed for loven og princippet om religionsfrihed.

Vi har i Venstre stemt for regeringens forslag om at stille betingelser, ikke mindst til de forkyndere, der forvalter vielsesbeføjelsen. De er med den myndighed en del af det danske forvaltningsvæsen og skal leve op til særlige sprogkrav, krav om kendskab til dansk lovgivning og værdighedskrav for myndighedspersoner. Til gengæld er det ikke rimeligt, at katolske munke eller amerikanske vækkelsesprædikanter skal opfylde sådanne krav.

Vi er enige med ministeren i, at det nu undersøges, om der ved ansøgning om forlængelse af opholdstilladelse til forkyndere skal stilles krav om f.eks. deltagelse i danskundervisning.

Vi er som sagt enige i forslagsstillernes hensigt, men finder, at der er mange uklarheder i

forslaget, og vi kan derfor ikke støtte forslaget, som det ligger.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg fik ikke lige fat i det. Det er bare sådan en opklaring. Hørte jeg korrekt, at fru Irene Simonsen nævnte, at man ikke behøver at inddrage katolske munke, eller hvad det var, i sådan et program? Er det korrekt? Det fik jeg ikke lige fat i.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Fru Birthe Rønn Hornbech skriver i sin ordførertale, at det til gengæld ikke er rimeligt, at katolske munke eller amerikanske vækkelsesprædikanter skal opfylde de her krav. Det må være med baggrund i, at det ikke har skabt de problemer, som vi altså må konstatere at det har – det erkender vi blankt – omkring nogle imamers prædikener her i landet.

Kl. 17.10

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Nu er jeg godt klar over, at ordføreren læste en tale op, men så længe jeg ligesom ikke går ned i detaljer i det, som fru Birthe Rønn Hornbech skulle mene, vil jeg gerne have lov til spørge om, hvorfor vi ikke skal trække de forkyndere ind i sådan en model.

Det er jo rigtigt nok, at vi har fået nogle beretninger fra nogle imamer, som har udtalt sig på en måde, som har været i strid med de holdninger og de værdier, som jeg og SF også står for. Men vi har jo samtidig kendskab til, at Samuelskolen og andre kristne skoler på tilsvarende vis har haft problemer med at undervise børnene i Darwins udviklingslære og lignende ting, at der også i andre religiøse grupper, selvfølgelig og naturligt nok, er en modstand mod at respektere de, hvad skal man sige, verdslige principper, som jeg tror både fru Irene Simonsen og jeg deler.

Derfor kan jeg ikke se logikken i det. Hvorfor ikke trække alle forkyndere ind i modellen? Det ville da være det letteste at sige: Lad os da trække alle sammen ind i denne her model.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jeg kan give et klart svar her. Der er faktisk en helt konkret forskel, for hvis vi kigger på katolske munke eller amerikanske prædikanter, så

handler det jo om, at det er en gruppe, som ikke har en menighed.

Formanden:

Er der flere korte bemærkninger til ordføreren? Ja, fru Karen J. Klint.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Man skal selvfølgelig være fair over for en ordfører, der læser en andens ordførertale op, men nu er fru Irene Simonsen jo ikke en tilfældigt valgt person til at læse op, for fru Irene Simonsen er jo velbevandret i udlændingelovgivning.

Der er jo netop i den lov, som jeg henviste til for lidt siden, en afgrænsning af, hvem det var, man stillede krav til i det fælles lovforslag sidste forår, som vi også stemte for dengang. Vi har også her understreget, at det er for etniske minoriteter. Jeg ved ikke rigtig, om vi kan kalde katolikker og mormoner for etniske minoriteter. Så jeg synes faktisk, at vi har afgrænset det, da det er i forlængelse af det lovforslag fra sidste år.

Jeg vil så høre, om Venstre ikke er lige så positiv for at indgå i en konstruktiv forhandling, som jeg hørte at ministeren er?

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jeg må jo gentage, hvad fru Birthe Rønn Hornbech har skrevet i denne her tale, nemlig at vi er positive over for at kigge på nogle enkelte elementer, bl.a. om vi, når man søger om at få forlænget sin opholdstilladelse, altså når forkyndere gør det, skal stille krav om deltagelse i danskundervisning. Det var en imødekommelse, og vi henviser i øvrigt også til, hvad ministeren har sagt. Så sådan er det.

Så kan jeg blot lige til allersidst sige, at det er rigtigt, at jeg er hovedordfører på hele udlændingeområdet, men jeg har lavet en praktisk deling med fru Birthe Rønn Hornbech, så hun tager det åndelige, og jeg tager det praktiske.

Formanden:

Tak til fru Irene Simonsen. Så er det hr. Søren Krarup som ordfører.

Søren Krarup (DF):

Dette forslag er velment, men også præget af en ejendommelig uklarhed eller begrebsforvirring.

Hvorfor skal der tales om udlændinge med særlig religiøs embedsvirksomhed? Hvorfor

ikke nøjes med at tale om udlændinge, der søger ophold og opholdstilladelse i Danmark? For sådanne udlændinge er sagen jo ganske klar, for sådanne udlændinge skal i henhold til udlændingelovens § 11 gennemgå et introduktionskursus, der kræver dansk kundskab og andre betingelser opfyldt. Hvorfor ikke nøjes med at skrive udlændinge?

Her kommer uklarheden ind i billedet, og den udspringer efter min mening af en rigtig iagttagelse og en meget hæderlig hensigt. Forholdet er naturligvis, at forslagsstillerne mener imamer, muslimske præster, når de taler om udlændinge med særlig religiøs embedsvirksomhed.

Det er jo ganske rigtigt, at disse imamer modvirker integration, fordi de medvirker til at fastholde muslimske indvandrere i den muslimske religiøsitet og kultur, som er fremmed for dansk kultur og tradition, og dermed bidrager til at skabe ghettoer eller det, der med Lars Olsens bogtitel kaldes for det delte Danmark. Det er de muslimske præster, der er problemet, for de modvirker, ja, forhindrer ofte integration. Men hvorfor? Ja, slet og ret, fordi de som muslimer er fundamentalt fremmede for dansk kultur, der jo er afgørende bestemt af kristendommen.

Det er al ære værd, at forslagsstillerne vil bidrage til fred og forsoning i landet. Vi kan kun bifalde, at de vil lære fremmede forkyndere om de kulturelle og folkelige vilkår i Danmark, som det hedder: i et demokratisk og et verdsligt samfund. Men hvad er et verdsligt samfund, eller med fremmedordet, et sekulært samfund? Det er jo et andet ord for et kristent samfund. Der findes kun verdslige eller sekulære samfund, hvor den kristne forkyndelse har rensset samfundet for afguder og sagt, at dette er ikke Guds, men kejserens rige.

Kl. 17.15

Det sekulære samfund er derfor både islam fremmed og fjendtligt. Det er jo sagen. Islam er i sin grundforståelse af den hellige lov som noget, der skal gælde ubetinget i samfundet og dermed helliggøre samfundet, uforeneligt med det sekulære eller verdslige samfund, det samfund, der er Danmark. Sådan er det; dette er grundforholdet. Og derfor er det jo, at forslagsstillernes gode og velmente hensigter vidner om stor naivitet for ikke at sige overfladiskhed.

Nej, det er ikke så enkelt. Integration af muslimer i et kristent land er en overmåde vanskelig affære, og der er dem, der med føje vil mene, at det er umuligt. De kan pege på 1.400 års kultur

og verdenshistorie. De kan dermed understrege, hvorfor den ubekymrede indvandringspolitik i 1980'erne og 1990'erne var så fatal. Men den velmente hensigt i dette beslutningsforslag vil vi anerkende, og vi vil alle arbejde på, at en fredelig integration kan finde sted, men hvordan? I al enkelthed ved, at vi fastholder den verdslige eller sekulære danske kultur i dette land som det nødvendige og ufravigelige grundlag for liv og virke.

Lad os fortælle de fremmede, hvilket land de er kommet til. Deri er vi ganske enige med forslagsstillerne. Lad os fortælle alle, også muslimske imamer og andre religiøse forkyndere, at dette er et kristent land, i hvilket kultur og lov er uudslettelig præget af kristendommens sondring mellem helligt og verdsligt, imellem Guds og kejserens rige, og lad os på dette grundlag bede dem være fælles med os, hvis de ønsker det.

Men dette er jo også integrationsprogrammet for udlændinge, der søger opholdstilladelse; det står i udlændingeloven. Vi kan nøjes med den og ser ingen grund til at forvirre begreberne yderligere. Vi siger derfor nej til dette velmente beslutningsforslag.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Man sad jo næsten og ventede på, at hr. Søren Krarup sagde »lad os alle bede« i sin ordførertale, fordi han jo på den ene side siger, at det er det kristne, der er fundamentet for en adskillelse mellem religion og tro, men på den anden side holder et oplæg om, hvor meget det politiske faktisk er influeret af hans eget kristne ståsted. Så han står faktisk og bruger religiøs argumentation for det politiske grundlag. Og det er i hvert fald ikke et civiliseret samfund. Vi kan sagtens nævne civiliserede samfund, som ikke er kristne.

Det, jeg gerne vil spørge hr. Søren Krarup om eller i hvert fald komme med en kommentar til hr. Søren Krarup om, er jo: Hvordan er det lige, at man, som hr. Søren Krarup selv, kan stå og mene, at Danmark er et kristent land i alle sine facetter, og samtidig mene, at det er de andre, der har et problem med at være civiliserede? Det er jo lige præcis det, hr. Søren Krarups udtalelser strider imod, når han trækker religion ind som et bærende fundament for et verdsligt samfund som det danske.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Nu kniber det lidt for mig at høre noget af det sidste. Men det kommer altså ikke bag på mig, at hr. Kamal Qureshi er dybt forundret over det, jeg siger, og hævder, at jeg dermed argumenterer politisk med religion. Sådan vil han naturligvis forstå det, hvor forholdet jo er det modsatte.

Det er netop kristendommen, der skiller mellem det åndelige og det verdslige, og derfor er det jo, at der kun findes verdslige samfund, hvor kristendommen har rensat samfundslivet for den helliggørelse, som f.eks. ligger i islam, hvor man vil grundlægge samfundet på en hellig lov.

Det kommer ikke bag på mig, at hr. Kamal Qureshi ikke kan forstå det, for han er tydeligvis fuldstændig fremmed for det, der er selve grundlaget for dansk kultur, nemlig denne adskillelse mellem åndeligt og verdsligt, jeg kan godt sige, for dette sekulære samfund. Men det er jo, fordi det er den naivitet, der præger beslutningsforslaget, at vi må sige, at vi ikke kan have med det at gøre. Det er overflødig, det er kun forvirrende.

Kl. 17.20

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jamen jeg kan da i hvert fald pege på, at hr. Søren Krarup klart i sin argumentation og i kraft af, at han jo ligesom med den præstelige baggrund, han har, bruger religion som bærende argument. Og man kan godt have et religiøst fundament for det politiske ståsted, man har, og som hr. Søren Krarup også har.

Men det synes jeg er problematisk. Jeg synes, det er problematisk, at vi har et parti, der har folketingsmedlemmer, som i den grad er med til at trække debatten væk fra det, som hovedparten af danskerne i modsætning til hr. Søren Krarup ville være enig med mig i, at det danske samfund skal bæres af principper om ligestilling, menneskerettigheder, tolerance og international solidaritet, begreber og værdier, som hr. Søren Krarup helt klart er imod og i højere grad er enig med nogle af de muslimske imamer, som han selv står og taler om. Og det er det, der er den grundlæggende diskussion i det danske samfund, at de værdier, som hr. Søren Krarup påstår er den danske kultur, er hovedparten af danskerne uenige med hr. Søren Krarup om.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Ja, det er jo tankevækkende at skulle samtale med hr. Kamal Qureshi. Det svarer fuldstændigt til den gamle danske anekdote, der hedder »Goddag, mand. Økseskaft!«. Det er ganske enkelt ikke muligt for hr. Kamal Qureshi at forstå noget af, hvad jeg siger.

Derfor synes jeg faktisk, det bærer lidt præg af tidsspilde. Jeg kan kun sige ganske kort og programmatisk: Jeg bruger ikke religion. Jeg skal ikke bruge en religiøs sætning til at skabe et samfund sådan som f.eks. islam. Jeg adskiller netop det religiøse fra det samfundsmæssige. Det er det, der hedder, at man skaber et sekulært samfund.

Ja, hr. Kamal Qureshi ryster på hovedet. Jeg skal ikke være så uelsk værdig at sige som en af de foregående talere heroppe, at man næsten kan høre det. Men i hvert tilfælde vil jeg sige, at han forstår ikke et eneste ord. Og må jeg dog ikke bede hr. Kamal Qureshi om at prøve at sætte sig ned på sin bagdel og prøve dog på at forstå, hvad det er for et land, han er kommet til.

Han siger, at det er i modsætning til hovedparten af danskerne. Jeg kan jo gøre ham opmærksom på, at hovedparten af danskerne er døbt. Det er kristne mennesker, og det er hele den kristne grundforståelse, der præger dette land. Det fremgår ikke umiddelbart af dette beslutningsforslag, for det er desværre meget forvirret i sin argumentation, men det er ikke desto mindre forholdet.

Derfor: I stedet for at møde med disse fattige, barnagtige argumenter, så prøv dog på at forstå, hvad det er, vi taler om.

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

Ja, Danmark er et kristent land. Et flertal af danskerne er kristne i en eller anden grad. Det er jeg enig i, men kan vi ikke være enige i, at man godt kan være dansker, ærkedansk, uden at man nødvendigvis er kristen? Altså, jeg bryder mig ikke om, at man sætter lighedstegn mellem det at være dansker og kristen.

Det andet, jeg vil ind på, er, at det ærgrer mig meget, at hver gang hr. Søren Krarup kommer ind på islam, så tager hr. Søren Krarup udgangspunkt i de islamiske fundamentalisters definition af islam. Det synes jeg er ærgerligt, for der er mange måder at være muslim på. Der er mange muslimske lande, som har et andet udgangs-

punkt end det udgangspunkt, som hr. Søren Krarup tager.

Hr. Søren Krarup siger bl.a., at de muslimske samfund bygger på en hellig lov. Der er 55 muslimske lande i verden i dag. Hvor mange af de lande bygger på sharialovgivning?

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg vil begynde med at udtrykke min sympati for hr. Naser Khaders hensigt, og jeg vil bestemt ikke sige, at et menneske, der ikke er kristent, ikke kan være dansker. Jeg gør opmærksom på, at dansk kultur er grundlagt på kristendomens grundforståelse. Men det skal ikke ophæve, at man selvfølgelig også som ikkekristen kan være en ærlig dansker, og jeg har den største sympati for hr. Naser Khader og mener bestemt, han hører til disse hæderlige danskere. Det er det ene.

Det andet er, at hr. Naser Khader så hævder, at jeg, når jeg taler om islam, kun opererer med det fundamentalistiske islam. Der må jeg tilstå, at jeg nok er uenig med hr. Naser Khader, for jeg mener faktisk, at islam i selve sit grundpræg er fundamentalistisk. Jeg kan henvise til Ibn Warraqs bog »Derfor er jeg ikke muslim«. Jeg kan også henvise til adskillig anden litteratur.

Kl. 17.25

Efter min mening er det sådan, at der, hvor loven indtager den plads, som loven gør, ikke blot sharia, men i det hele taget Koranen indtager i islam, er man i en form for fundamentalisme. Og jeg mener faktisk, og det er selvfølgelig noget, man kan diskutere, at islam i selve sit præg er fundamentalistisk.

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

Det ærgrer mig. Altså, der er halvanden milliard muslimer i verden, og der er mange muslimer, der forsøger på at kombinere det moderne, det demokratiske og respekten for menneskerettigheder med islam. Nogle er totalt verdslige, men der er også nogle, der vil være praktiserende og demokrater og moderne samtidig.

Men når hr. Søren Krarup kun tager udgangspunkt i fundamentalisternes fortolkning af islam, så bliver alle muslimer sat i bås i én og samme kasse. Jeg synes, det er vigtigt, at man begynder at se på de mange nuancer og den mangfoldighed, der også er islam.

Jeg kender godt de bøger, som hr. Søren Krarup nævner. Der er også andre bøger. Men det,

jeg synes er vigtigt, er, at man begynder at se på islam og muslimerne lidt mere nuanceret, end at de bare alle er fundamentalister, fordi islam i sin natur, som hr. Søren Krarup siger, er fundamentalistisk.

Ja, der er en del af islam, som er fundamentalistisk. Der er en del muslimer, der er fundamentalister. Men der er også muslimer, der har nogle helt andre ståsteder, og de bor også i Danmark, mange af dem.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Ja, det er jo ved at blive en næsten teologisk debat, og det klart, at den er temmelig endeløs. Jeg er bange for, at jeg vil fastholde grundpåstanden, at islam i selve sit væsen er fundamentalistisk. Jeg hilser med glæde, at der skulle være tale om andet. Jeg synes ikke, at de tilfælde af det, jeg har set, er troværdige. Jeg mener ikke, at de for alvor hamler op med det, der – lad os blot se det i øjnene – er 1400 års grundpræg, for det er jo ikke noget, der er begyndt i går. Der er en lang, lang historie i islam, der netop handler om, hvordan det jo altid var den fundamentalistiske islam, der blev den egentlige islam.

Men det bliver en lang snak, og jeg vil meget gerne føre den ved lejlighed med hr. Naser Khader, hvis lødighed jeg har stor respekt for. Men jeg tror altså ikke, vi bliver enige. Og i hvert fald er det korte af det lange, at dette forslag, som bærer præg af dyb uvidenhed, kan vi ikke støtte.

(Kort bemærkning).

Hüseeyin Arac (S):

Den stærke side ved det danske samfund er, at vi accepterer og respekterer hinanden. De fundamentalister, som hr. Søren Krarup nævner, i det muslimske samfund findes muligvis også i det kristne samfund. Det er ikke dem, der skal afgøre vores sameksistens, mener jeg.

Så snakker hr. Søren Krarup om et sekulært system, der kun findes i den kristne verden. I mit tidligere hjemland, der, hvor jeg er født, er der også et sekulært system. Men vi kommer langt væk fra, hvad det drejer sig om. Denne her sag drejer sig om, at hvis der er nogen af de muslimske imamer, som ikke har fattet lighedsprincipperne, demokratiet, vil vi informere dem og give dem en chance for, at de får kendskab til det danske samfund. Mener hr. Søren Krarup ikke, at vi skal fortælle det gode, berigelserne i det danske samfund til religiøse overordnede, så de

ved det, så de kan fortælle det til deres menighed?

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Selvfølge skal de, der kommer til Danmark og søger opholdstilladelse, gennemgå den introduktionsproces, der består i, at de lærer dansk. Det, jeg blot siger, er, at det gælder for alle, og det burde derfor også som en selvfølge også gælde for de såkaldte religiøse forkyndere, der kommer. Jeg ser ikke nogen grund til, at de skal indtage en særstatus.

Ja, vi kunne også komme ind på en lang debat om Tyrkiet. Jeg ved godt, at Tyrkiet med Kemal Atatürk i 1922 blev formelt sekulært. Det er en sekulær stat, som ikke svarer til det, der er meningen med det sekulære i dette land. Jeg vil snarere kalde det en totalitærstat, men det vil igen også blive en lang diskussion, som vi nok ikke kommer til at føre her.

Kl. 17.30

(Kort bemærkning).

Hüseeyin Arac (S):

Jeg er enig i, at vi kan fortsætte diskussionen. Jeg håber og forventer, at man også ser på andre lande og på andre religioner med andre øjne end med dem, der pr. definition er fordomsfyldte, og som opfatter, at de er meget dårligere end os. Det, det handler om, er, at hvis vi kan informere hinanden, hvis vi kan informere de mennesker, som arbejder med deres menighed, så ville det være fint for alle parter. Hvis man ikke støtter det sekulære system i Tyrkiet, og man taler ned til dem hele tiden, så har man heller ikke nogen chance for, at de andre kan komme med. Det er det jeg synes hr. Søren Krarup og Dansk Folkeparti gør hele tiden.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg ved i og for sig ikke rigtig, hvad jeg skal sige til det, for jeg synes, det er så upræcist. Selvfølge skal vi tale lødigt og sagligt til hinanden, men det sker jo ikke ved, at vi ikke ved, hvad vi taler om.

Jeg ville nok sige – også på baggrund af andre indlæg nu i denne debat – at der måske er grund til, at man ikke bare sluger alle mulige slagord om fordomsfrihed og tolerance, og hvad det ellers hedder, men prøver på at forstå, hvad det er for et land, man er kommet til, og hvad det grundlæggende er, der gælder for den åndsfri-

hed og det sekulære samfund, man er kommet til.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Nu bliver man kaldt både naiv og alt muligt andet, når man kommer med et beslutningsforslag – og det kunne også måske have været udformet på en anden måde. Men jeg har en lille service-meddelelse til hr. Søren Krarup: Det her beslutningsforslag henvender sig netop til mennesker, der ikke er omfattet af det indslusningsprogram, der ligger i den øvrige udlændingelovgivning, så de får ikke nogen værktøjer i dag til at opfylde de pligter og krav med, vi stiller til dem.

Hvis de var omfattet af den eksisterende lovgivning, var vi selvfølgelig ikke kommet med beslutningsforslaget, og så tror jeg heller ikke, at integrationsministeren havde forholdt sig til målsætningerne i beslutningsforslaget, hvis det i det hele taget var totalt overflødigt. Så jeg behøver ikke at få en respons på det, det var mere en servicemeddelelse.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Må jeg så lige sige, at det jo er sådan, at det er en genfremstættelse af et beslutningsforslag fra april sidste år, hvor vi også havde en efter min mening utrolig overfladisk debat, og hvor jeg nok vil sige, at den daværende socialdemokratiske ordfører, fru Lotte Bundsgaard, afslørede en fuldstændig uvidenhed om, hvad det var, hun udtalte sig om.

Det er fuldstændig rigtigt, at de folk, der kommer hertil som religiøse forkyndere, i forvejen er i en særlig stilling. Men da er det, jeg siger: Lad dem følge andre, der søger opholdstilladelse, og lad dem lære dansk, sådan som det kræves af dem, der skal opholde sig i landet.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Det er et modspørgsmål: Kan vi så forvente et lovændringsforslag fra Dansk Folkeparti, der giver de mennesker de muligheder, som hr. Søren Krarup lige har skitseret her?

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Det tror jeg ikke fru Karen Klint kan. Jeg mener også, uden at jeg har det ganske præsent, at de i forvejen er omfattet af nogle særlige regler, som

betyder, at de altså skal lære dansk. For det er klart, at selvfølgelig skal enhver, der kommer til Danmark og søger opholdstilladelse, lære dansk.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Henriette Kjær.

Henriette Kjær (KF):

Det er igen et af de her forslag fra Socialdemokraterne, som bestemt er fyldt med gode intentioner, og hvor der også er en god idé i at foreslå det, for jeg er fuldstændig enig i, at det er vigtigt, at de imamer eller for den sags skyld andre, der skal varetage særlige religiøse embeder, også ved noget om vores samfund.

Jeg synes, det er meget problematisk, at vi har nogle imamer siddende, der rådgiver børn og unge – for den sags skyld også forældre – om opdragelse, som vi opfatter som oldnordisk, og at man ikke respekterer ligestilling og andre ting. Men jeg ved ikke, om et sådant kursus eller integrationsprogram er løsningen. Jeg synes måske, det her virker lidt fortænkt i forhold til problemets omfang. Jeg tror, det er mere komplekst, og jeg tror, vi skal sætte ind på alle mulige fronter generelt, sådan som det her integrationsudspil, vi lige har diskuteret indgående, også netop gør.

Kl. 17.35

Jeg er dog meget enig med ministeren, der siger, at vi selvfølgelig skal prøve at se på, hvad vi kan gøre. Også det, at de kunne deltage i danskundervisningen og lære dansk, synes jeg der er en god idé i, for det betyder altså også, de kan følge med i samfundsdebatten. De kan høre, hvad der bliver sagt, hvad der er af kritik, hvad deres folkeslag eller menighed bliver udsat for, og hvordan de optræder i debatten.

Derfor ser jeg selvfølgelig frem til, at man finder en eller anden model for noget uddannelse til de her mennesker, men sådan, som det her foreligger nu, er jeg enig i, hvad andre også har sagt – ministeren i hvert fald – nemlig at det er lidt for ukonkret, og jeg synes, man skal overveje grundigere, hvad det er, et sådant program skal indeholde.

Vi kan ikke umiddelbart støtte det, men som sagt er der gode intentioner, og kan man skruer noget sammen, hvor dansk også spiller en stor rolle, vil vi meget gerne se positivt på det.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Det var mere for at gentage, at beslutningsforslaget her jo er en opfølgning på den særlovgivning, vi lavede, og hvor der netop er et stort afsnit i om religion, hvor der står, at for de mennesker, som kommer hertil ikke for at bo her langvarigt, men for at være her i en kort periode for at forkynde, er der nogle særregler, der er nogle begrænsninger. Deres ægtefæller og deres børn også har nogle begrænsninger i deres opholdstilladelse, og de kan ikke få børn med over 18 år.

Så der er mange begrænsninger i den lov, som vi også stemte for. Der siger vi så, at de religiøse forkyndere, der er udsat for de lovparagraffer dér, får nogle værktøjer til at leve op til de pligter, som loven pålægger dem. Derfor kan de ikke nøjes med den langsomme uddannelse i dansk, for de skal have noget samfundslære og de skal have noget menneskerettighedskundskab meget, meget hurtigt og koncentreret.

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Det er jeg med på, og det er dér, jeg så siger, at jeg ikke ved, om det virker, for så er spørgsmålet, når de kun skal være her i en kort periode, om de ikke tænker: Det er vi ligeglade med, vi sidder her sådan lidt på skrømt, fordi vi skal. Det er det, jeg kunne frygte: at vi så bruger en masse eller i hvert fald nogle penge på at arrangere et kursus, og de bruger tid på at sidde der, men overhovedet ikke går op i det og er fuldstændig ligeglade og prædiker, som de ellers havde tænkt sig at gøre. Jeg kunne være bange for, at vi så bruger mange ressourcer herinde på at arbejde med det, men at det ikke kaster noget af sig. Det er dér, min bekymring ligger.

Jeg ville hellere ønske, og det håber jeg vi får hen ad vejen, at der var en mere aktiv menighed, der faktisk nogle gange råbte vagt i gevær eller fortalte dem lidt om, hvordan samfundet er, når de kommer med nogle holdninger, der slet ikke passer til det samfund, som vi har.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Jeg kan såmænd, som nogle andre har sagt i dag, frygte, at nogle af de religiøse forkyndere faktisk er i god harmoni med deres menighed, men vi ønsker jo netop, at den religiøse forkynder skal være med til at flytte menighedens holdninger og hjælpe menigheden med at blive

integreret. Så protesterne kommer nok ikke fra menigheden, må jeg sige til fru Henriette Kjær.

Når der efterlyses kloge ord på det her område, er de faktisk i det forslag, vi har fremsat. Det er jo inspireret af tænketankens kloge mennesker, der siger, at det her fungerer i Holland, og så kunne det også godt ske, at man i Danmark kunne lave en variant, der fungerer i Danmark. Så der er faktisk kloge mennesker, der har tænkt over det, men vi vil gerne gå med til – også sammen med De Konservative – at udvikle en model, som også fungerer i Danmark.

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Jeg er ikke helt enig i, at det altid er menighederne, der er noget galt med. F.eks. har jeg et eksempel fra Århus. Når man på skolerne i husgerning skulle lave mad, var det klart, at muslierne ikke spiste svinekød, så de fik oksekød. Da imamerne kom, pålagde de menighederne, at de skulle kræve halalslagtet kød. Det er jo sådan noget, der forplumrer det hele, synes jeg.

Det var det vi hørte man gik og snakkede om i tyrkiske kredse og andre steder, at det var lidt træls, for de var faktisk irriterede over at få det her pålagt, men de følte, de ikke kunne bryde ud, for så blev de ilde stede og sådan nogle ting. Derfor ville jeg faktisk ønske, at menighederne nogle gange også havde overskud og kræfter til at gå lidt om imod nogle af de ting, forkynderne kommer med.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Ja, tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Naser Khader, værsgo.

Naser Khader (RV):

For 14 dage siden havde vi en debat om imammuddannelserne, og vi erkendte, at der er problemer med en del imamer, men en akademisk uddannelse løser nok ikke de problemer. Vi problematiserede Socialdemokraternes forslag.

Nu foreslår Socialdemokraterne et introduktionsprogram for religiøse vejledere. Og selv om der kun står etniske minoriteter, så er det sådan rettet imod imamerne.

Kl. 17.40

Vi er som udgangspunkt sympatisk indstillet over for forslaget og positive, men vi synes, der er nogle uklarheder, bl.a. afgrænsningen af etniske minoriteter. Gælder det også egyptiske koptere, kristne fra Irak? Der er nemlig et stort kristent mindretal i Mellemøsten, og er de også

omfattet af det? Hvad med de tyrkiske imamer, der kun fungerer her i 3 år, er de også omfattet?

Men man skal passe på, man ikke tror, at det løser problemet med imamerne, for imamerne påvirker kun en lille gruppe af de næsten 200.000 muslimer i Danmark. Der er også en del muslimer, som tager udgangspunkt i hjemlandenes tv-kanaler, hvor der er en del religiøse programmer, og der har imamerne ikke noget med de holdninger at gøre.

Så vi er positivt indstillede. Det er et sympatisk forslag, og vi vil gerne arbejde videre med forslaget, så det ender med noget fornuftigt.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Kamal Qureshi.

Kamal Qureshi (SF):

I SF ønsker vi et samfund, der bygges på værdier som frihed, tolerance, ligestilling, international solidaritet og respekt for menneskerettigheder. Da jeg så dette forslag, gik jeg faktisk ind og så på vores integrationsforslag fra 2003, og der står direkte, at vi ønsker et integrationsprogram for de religiøse forkyndere, så derfor kan vi ikke være uenige i det socialdemokratiske oplæg her.

Som hr. Naser Khader også sagde, ville vi jo nok ønske, at et sådant introduktionsprogram kom til at gælde alle, men at der selvfølgelig tages højde for, at religiøse forkyndere skal have nogle særlige redskaber – men på fuldstændig samme måde som andre udlændinge, der også kommer hertil, burde have det.

På det felt er vi sådan set enige med hr. Søren Krarup i, at hvis man fjernede undtagelsen fra lovgivningen, sådan at alle udlændinge blev omfattet af et introduktionsforløb, når de kom til Danmark, ville vi ikke behøve lave det for særlige grupper, men det ville omfatte alle. Vi er selvfølgelig også opmærksomme på, som hr. Naser Khader også sagde, at det her ikke kommer til at løse det hele.

Vi har jo også danske præster, som man også godt en gang imellem kunne ønske kom på sådan et integrationsprogram for at blive integreret og forstå de danske værdier. Så vi kan ikke løse alle problemer i Danmark med personer, som har fundamentalistiske holdninger, eller som har antidemokratiske tilbøjeligheder, men det er et meget godt udgangspunkt for de udlændinge, der kommer til Danmark, og vi støtter forslaget.

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

Det var meget interessant med de der danske præster: Hvem tænker hr. Kamal Qureshi på?

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg vil ikke pege på nogle specifikke præster, for så har jeg ikke nævnt nogen.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Umiddelbart når man læser det her forslag, kan man jo kun være positiv over for de intentioner, der ligger i forslaget. Alligevel vil jeg nok sige, at for mig at se er det på visse punkter forholdsvis uklart, hvad det er for et forslag, vi har med at gøre. Det er uklart for mig at se, hvad det er for forkyndere, man har med at gøre, hvad det er for religioner, vi snakker om, og det er uklart for mig at se, om det her forslag rent faktisk skulle løse nogle problemer, i den udstrækning der er problemer.

Vi har været vidne til problemer i form af, at religiøse forkyndere ved forskellige lejligheder i nogle tilfælde – ikke så tit, men i nogle tilfælde – har luftet reaktionære synspunkter, når det handler om kvindesyn eller syn på homoseksuelle.

Kl. 17.45

Nogle gange hører vi det fra imamer, nogle gange hører vi det fra andre religiøse forkyndere, paver og lignende. I alle tilfælde må man sige, at den slags udsagn må bekæmpes med de midler, man kan bekæmpe dem med, nemlig først og fremmest ved at gå imod de synspunkter, der bliver luftet, for vi har jo samtidig i det her land en vidtstrakt ytringsfrihed, som alle gør brug af, og som vi har fået mange eksempler på i løbet af dagens debatter.

For mig at se er det oplagt, at vi skal gøre, hvad vi kan for at bevare vores ytringsfrihed, vi skal bevare religionsfriheden, vi skal bevare trosfriheden, og samtidig skal vi selvfølgelig også gå imod det, når der er nogle, der kommer med reaktionære synspunkter som dem, jeg omtalte før.

Det er også uklart for mig, hvad det egentlig er, man skal lære i de her særlige introduktionsprogrammer. Hvad er det, man skal lære om det danske samfund, om den danske kultur? Og

hvilken betydning har det for, hvad det er for nogle holdninger, de mennesker, som bliver udsat for de her introduktionsprogrammer, har, og hvad det er for nogle holdninger, de så vil formidle i deres religiøse forkyndelse?

Så for mig at se er det et meget åbent spørgsmål, hvad det er, det her forslag vil føre til, og derfor vil jeg sige, at vi selvfølgelig fra Enhedslistens side vil gå positivt ind i behandlingen af det her forslag, men der er mange ting, der skal afklares, før vi kan sige, om vi kan støtte det, eller om vi ikke kan støtte det.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Tak til ordføreren. Jeg giver nu ordet til ordføreren for forslagsstillerne, fru Karen Klint.

Karen J. Klint (S):

Jeg kan med glæde konstatere, at debatten i år blev noget smukkere end den var den 14. april sidste år, ikke fordi der sådan set har været flere positive tilsagn, men tonen og slagordene har været kønnere i dag, end de var sidste gang.

Men jeg kan også konstatere, at når der har været valg og andet, er der også en vis form for glemsel med hensyn til, hvad der egentlig var afsættet i det. Det var jo et konkret lovforslag, der blev vedtaget i Folketinget, der satte nogle arbejdsbetingelser op for de mennesker, men uden at give dem nogen værktøjer til at efterleve de arbejdsbetingelser, som de blev pålagt ved lov. Der er også opholdsbetingelser, for der står klart i loven, at hvis de ikke opfylder de og de krav, risikerer de at få inddraget deres opholdstilladelse.

Derfor siger vi logisk, ligesom tænketanken siger: Når man stiller krav til folk, der kun er her kort tid, hvorfor må man så ikke servicere dem med noget viden om, hvordan de skal opfylde de betingelser, eller få oversat de betingelser til dem, så de har en fair chance for at agere inden for det regelsæt, som vi gerne vil have at de agerer inden for?

Så jeg vil kvittere for den positive ånd, der er i det, og så må vi jo finde ud af, hvem vi kan forhandle med for at få udformet et lidt mere konkret forslag, for havde vi været helt skrāsikre på, hvordan det skulle skrues sammen, var vi jo ikke kommet med et beslutningsforslag, så var vi jo kommet med et lovforslag. Et beslutningsforslag er jo netop den åbne vej til at finde et debatforum og finde nogle forhandlingsvenner til at få afdækket, hvordan vi kan komme videre i retning af at nå målet.

Tak for debatten, og så håber jeg på, at der er nogle, der vil være med til at arbejde videre ad den rette vej til målet.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 38:

Forslag om folketingsbeslutning om integrationsfamilier.

Af Anne-Marie Meldgaard (S) m.fl.
(Fremsat 30/3 2005).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Dette beslutningsforslag vil pålægge regeringen at sikre, at kommunerne etablerer en ordning, hvor en frivillig dansk familie kobles til en nyttilkommen flygtningefamilie.

De frivillige kræfter er en vigtig ressource, de kan noget, som de professionelle sagsbehandlere ikke kan. De frivillige kan introducere nyttilkomne udlændinge til det uformelle og uregulerede sociale liv mellem mennesker. Det kan i mange tilfælde være afgørende for en vellykket integration på arbejdsmarkedet, i det politiske liv, i skolen og i uddannelsessystemet. Og det er i hverdagslivets omgang med danskere, at udlændinge for alvor lærer sproget at kende med alle dets nuancer, betoning og under- og overdrivelser.

Kl. 17.50

Derfor er jeg enig med forslagsstillerne i målet med beslutningsforslaget, nemlig at skabe